

LIBERETA'

FURLANIJA - JULIJSKA KRAJINA

Dodatak k časopisu Sindikata Italijanskih umirovljenika Spi-Cgil Fjk na hrvatskom

<http://spi.cgilfvg.it>

Edizione in croato di Liberetà Fvg Anno 22 - Numero 1 - Aprile 2017 - Reg. Tribunale di Trieste N. 934 del 21/5/96 - Direttore responsabile Antonello Rodio - Stampa: Cronaca Fvg

Socijalna i mirovinska skrb, usporedba europskih modela

Pogled na kontinent kako bi se analizirali sustavi različitih Država

Možda je korisno povremeno se osvrnuti izvan granica, posebno u Europi, kako bi se bolje razumjele određene situacije, posebno na socijalnom planu. U međuvremenu, sjetimo se što to znači engleski termin „welfare state”: welfare state ili „socijalna država” uključuje niz javnih politika kroz koje država pruža, ili „treba pružati” svojim građanima zaštitu od rizika te ispunjavanje određenih potreba, u obliku skrbi, osiguranja ili socijalne sigurnosti, uvođenjem određenih socijalnih prava i obveza financijskog doprinosa. Dakle, to znači politike socijalne skrbi, zdravstva, stanovanja, socijalne zaštite i tako dalje. Zadržimo se, međutim, samo na socijalnoj skrbi, jednom od ključnih aspekata blagostanja pa pogledajmo koje su glavne razlike u Europi u sustavima socijalne skrbi, imajući na umu da su mirovinski sustavi podijeljeni u sustave tekuće raspodjele i sustave kapitalizacije. U sustave tekuće raspodjele, koji predstavljaju većinu postojećih javnih sustava, uključujući i talijanski sustav, porezni prihodi prikupljeni

u svakom razdoblju kroz doprinose za mirovinsko osiguranje, koji su uplaćeni od strane radnika i poslodavaca, koriste se za financiranje naknada isplaćenih umirovljenicima u istom tom razdoblju, tako sustav stavlja u praksu generacijsku solidarnost.

Izračun pojedinačne mirovine se može odrediti na temelju različitih kriterija, koji dodatno definiraju sustav kao raspodjela ili akumulacija na temelju doprinosa. Sustav raspodjele doprinosa za izračun mirovine se temelji na postotku koji uzima u obzir prosjek plaće posljednjih godina rada u odnosu na broj godina uplaćenih doprinosa i dobi za odlazak u mirovinu; sustav akumulacije doprinosa uzima u obzir iznos uplaćenih doprinosa tijekom radnog vijeka i ostvarenih

prinosa. Iznos doprinosa je potom revaloriziran na temelju uspješnosti nacionalnog gospodarstva. U Italiji, od 2012., koristi se sustav akumulacije doprinosa.

Tu su i druga dva oblika mirovinskih sustava: kapitalizacija, gdje svatko plaća doprinose, te ih potom dobije u obliku mirovine,

obično s kompletnim oblicima ili privatnim osiguranjem; i mješoviti, više razvijen u zemljama izvan Europe.

Pogledajmo dakle sustave na snazi u drugim europskim zemljama. Ujedinjeno Kraljevstvo: djelomično javni mirovinski sustav, temelji se na dva nivoa i nije vrlo velikodušan, a dijelom kapitalizacija i vrlo je složen. Francuska: model tekuće raspodjele, sa sustavom raspodjele doprinosa,

koji posljednjih nekoliko godina predviđa povećanje doprinosa za podršku sustavu. Španjolska: model tekuće raspodjele sa sustavom akumulacije doprinosa i sa postojanjem mirovina koje nisu utemeljene na akumulaciji doprinosa (slično socijalnim mirovinama)

za obitelji s niskim primanjima i osobe s invaliditetom. Njemačka: model tekuće raspodjele, s vrlo niskim poreznim opterećenjem i prosječnim iznosima većim od talijanskih.

Stoga se može reći da sustav tekuće raspodjele ili međugeneracijske solidarnosti i dalje najviše prevladava u Europi. Ipak, postoje opasnosti i pokušaji promijene na lošije postojećih sustava koji još uvijek ne mogu jamčiti adekvatnu socijalnu sigurnost.

Sve navedeno se odvija u jednom generaliziranom okruženju siromaštva: dovoljno je znati da u svijetu samo 52% starijih osoba prima mirovinu a u najmanje 14 europskih zemalja budući umirovljenici će imati niže mirovine od trenutnih. Stoga je potrebno zajedno se boriti s drugim europskim sindikalnim organizacijama za inovacije i reforme socijalne skrbi, koje će osigurati veću jednakost i usklađivanje između različitih sustava socijalne zaštite u funkciji općeg poboljšanja kvalitete života.

Luciano Del Rosso

Rad i mirovine, odlučujuća je druga faza

Ezio Medeot (generalni tajnik Spi Cgil Fvg)

Korak naprijed. Uredba kojom je Vlada otkazala vaučere i vratila pravednija pravila u javnoj nabavi, kao što je tražila Cgil svojim referendumima, samo je početak promjene kursa u odnosu na postojeće politike na području rada. Možemo biti zadovoljni dostizanjem prvog cilja naše kampanje (ako se dekret pretvori u zakon u sadašnjem nacrtu).

Rezultat ostvaren izvanrednom predanošću naših aktivista i onih koji su podržali naša referendumskapitanja s 3,3 milijuna potpisa: oni zaslužuju našu zahvalnost, međutim uz saznanje da je ovo

početna točka, a ne cilj. Naš pravi cilj, nakon svega, nije bio ograničen na referendumsko pitanje, a bilo bi pojednostavljenje sve ograničiti na brisanje vaučera. Brisanje koje moraju slijediti nova pravila koja će omogućiti reguliranje dopunskog povremenog rada, onemogućavajući da vaučeri, kao što je bila do sada, postanu sredstvo za rast nesigurnosti radnih odnosa i pokrivanja sive ekonomije.

Vaučeri i javna nabava su samo dva aspekta problema tržišta rada. Tržište rada u cjelini treba nova pravila, uključujući i po-

vratak pune zaštite nepravredno otpuštenih radnika, zaštite koju je osiguravao „stari” Članak 18. Kao što znate, i po tom pitanju Cgil je promovirao referendum, koji je međutim odbačen od strane ustavnog suda, što ipak ne privodi kraju našu borbu.

Ono što je potrebno su nova pravila za tržište rada kako bi se osiguralo da svi radnici - uključujući one sa privremenim ugovorima o radu - imaju minimalni stupanj zaštite i jamstva. Zato, zajedno s referendumom, Cgil je predstavila prijedlog Ustavnog zakona, Povelju univerzalnih prava rad-

nika, koja je već počela svoj proces u Parlamentu. Izazov koji nije pretjerano nazvati epohalnim, ali u kojemu možemo pobijediti, a Spi će biti uz Cgil kako bi nastavio pružati svoju podršku. Počevši od nacionalne manifestacije 6. svibnja, organizirane kako bi podržali tijek zakona.

Spi će sudjelovati, jer znamo da je rad prva kritičnost ove zemlje. Tržište rada koje penalizira ne samo kriza, već i liberalni zakoni kao jobs act i reforma Fornero koju sindikat umirovljenika, zajedno s onim konfederalnim, pokušava promijeniti tijekom

druge faze sučeljavanja s vladom o mirovinama.

Sučeljavanje koje se dotiče i velikih tema poreznog sustava, revalorizacije mirovina i socijalne skrbi. Ukoliko su 14.-ta mjesečna plaća u godini i povećanje neoporezivog iznosa dobre polazne točke, faza dva dodiruje složenije i zamršenije točke, kao što pokazuju i zastoji u donošenju provedbenih uredbi za Ape, te rani i naporan rad. To je, također, kao što je Povelja o pravima, odlučujući meč za ljude koje zastupamo i branimo. Igra u kojoj moramo pobijediti.

Cgil vrši pritisak na regionalnu vladu. Orietta Olivo: «Građani očekuju opipljive rezultate»

Zdravstvena reforma, sada kvalitativni iskorak

U 2016. napokon veće zapošljavanje. Sada je potrebno ubrzati u provedbi

«Problem nije reforma zdravstva, ali jeste njezina provedba. Želimo da se u provedbi stigne do točke gdje su sami građani ti koji traže da se ne vrate na staro». Orietta Olivo, odgovorna za sektor socijalne skrbi u regionalnom tajništvu Cgil, ne boji se ići protiv struje. Ponavlja stav koji, dok se na temu reforme zdravstvenog sustava većina obrušuje, može zvučati nepopularno, ili barem neugodno.

«U Fvg se je nastojalo pružiti odgovor na promjene koje se zbivaju u stvarnosti u kojoj živimo, koju karakterizira demografsko starenje a time i rast kroničnih bolesti. Reforma nastaje iz želje da se u potpunosti preuzme odgovornost za teške i potrebne promjene neophodne za ekonomsku održivost sustava. Iz tog razloga je Cgil podržala reformu, bez obzira što postoji rizik od politike u dvije faze: ukoliko rezovi dolaze odmah a koristi mnogo kasnije jasno je da će vas javno mnijenje osuditi. A to povećava rizik od političke instrumentalizacije».

Cgil nije promijenila mišljenje. Ali to nije umanjilo kritičko promišljanje procesa provedbe zdravstvene reforme koja napreduje previše sporo u svojem konstruktivnom dijelu. To mišljenje je glasno i jasno iskazano predsjednici Debori Serracchiani, na nedavnom javnom sastanku organiziranom u Udinama, kako bi se vidjelo gdje se stiglo sa zdravstvenom reformom.

«Znamo da se sporost procesa reforme ne može pripisati samo regionalnoj vladi i politici. Dokaz je da se situacija mijenja od ustanove do ustanove, pokazujući da mnogo ovisi o generalnim direktorima, od kojih svi ne ispunjavaju u potpunosti svoje dužnosti, posebno oni koji nisu direktni izraz teritorija. No, postoje očite kontradikcije: prema potpisanim sporazumima s regionalnom vladom krajem 2015., više od

1.000 liječnika opće prakse koji rade u Fvg može samo u ovoj godini dobiti 15 milijuna više za doprinos provedbi reforme. Doprinos koji nije obavezan, kako u pristupanju Centrima

primarne zdravstvene zaštite tako i Centrima grupne medicine, a koji tvore dva ključna instrumenta za jačanje skrbi na teritoriju i proširenje radnog vremena ambulant. Moglo se

tu biti stroži, jer s djelatnicima regionalne zdravstvene usluge, njih oko 20.000, Regija je bila mnogo, mnogo manje veliku, jer im je namijenjeno samo 7 milijuna za obnovu

ugovora».

Da, osoblje. To je također jedno od neriješenih pitanja. «2016. - komentira Olivo - je završila sa pozitivnim saldom od 300 radnih mjesta u odnosu novozaposlenih i onih koji su otišli. Nakon šest godina sa negativnim saldom od više od 1000 radnih mjesta, to je zaočret. Ali potrebna su dodatna poboljšanja, znajući da jačanje lokalnih usluga zahtijeva nove zaposlenike, a ne samo zamjenu onih koji odlaze, koja je neophodna, budući da su postojeća radna opterećenja teško održiva». Još jedan pozitivan signal je početak reklasifikacije domova za starije osobe. Ne bez problema, no ipak: «Vijesti o nedostacima unutar objekata ili u usluzi hrane su nažalost uobičajene. Dobrodošao je dakle početak reklasifikacije, ali je nejasno zašto raspored koji je sastavila Regija ostavlja za zadnji Trst, koji je međutim najkritičniji teritorij».

Više pozitivnih od negativnih aspekata, dakle? Olivo pokušava misliti pozitivno: «Seneka je tvrdio da nijedan vjetar ne pogoduje mornarima koji ne znaju gdje ići. Mi znamo gdje ići, ali također znamo da smo na olujnom moru, i da će se situacija pogoršavati kako se budemo približavali kampanji za regionalne izbore 2018. To je razlog zašto je važno da reforma počinje pokazivati i svoju pozitivnu stranu: ordinacije liječnika opće prakse koje su otvorene od jutra do mraka, kronični bolesnici o kojima se skrbi u centrima primarne zdravstvene zaštite na teritoriju, bolnički centri koji su moderni, sigurni i pouzdani, iako se nužno ne nalaze u neposrednoj blizini, jedinstveni centar za narudžbe koji funkcionira i smanjuje liste čekanja, digitalni liječnički kartoni koji su u stanju trenutno oslikati zdravstveno stanje svakog građanina. To nije snoviđenje, stoga je potrebno ubrzanje u realizaciji».

PRVI MAJ 2017.

Više nego ikad u ime rada

Rad, naši korijeni, naša budućnost. Velike teme rada, koje je ponovno istaknula kampanja Cgil za referendum i ona za Povelju o pravima, biti će, naravno, u središtu događaja za Prvi Maj, kako na nacionalnoj razini tako i u našoj regiji.

Mjesto koje su za nacionalnu manifestaciju odabrali generalni tajnici Cgil, Cisl i Uil, Susanna Camusso, Annamaria Furlan i Carmello Barbagallo je Portella della Ginestra na Siciliji, na 70. godišnjicu masakra koji je u krvi ugušio prosvjed 2.000 zemljoradnika protiv zemljoposjednika. Masakr, koji se dogodio na dan praznika rada, prouzročio je 14 mrtvih, uključujući dvoje djece.

Zapošljavanje i radna prava su središnje teme i povorke u Furlaniji Julijskoj Krajini, s četiri tradicionalne manifestacije u Trstu, Gradisca d'Isonzo, Cervignano i Pordenone, a koje će biti popraćene i uobičajeno velikim programom ostalih lokalnih događanja i proslava.

Socijalne politike, vlada je odložila sjekiru

U posljednjem trenutku je izbjegnuto drastično smanjenje (-70%) državnog fonda. Za nemoćne osobe potvrđeno povišenje na 500 miliona (+10%)

«Sindikati zahtijevaju od Vlade, Regija i svih političkih snaga, vjerodostojnost. Oni su pozvani da uistinu prihvate teme socijalnih politika i nemoćnih osoba kao prioritete za Državu. Sa ciljem da se pozitivno uhvati u koštac sa utjecajem demografskih trendova i porastom socijalnih slabosti, kako bi se osigurala prava nemoćnih osoba, uklanjanjem prepreka koje sprečavaju njihovo puno uključivanje u društvo». To je zajednički apel koji su Cgil, Cisl i Uil, zajedno s odgovarajućim sindikatima umirovljenika, uputili Vladi i Regijama poslije šokantne najave drastičnog reza u Fondu za socijalnu politiku, kojim je planirano smanjenje sa 312 na 100 milijuna, i „povlačenje” dodatnog izdvajanja za Fond za nemoćne osobe, a koji je prema dekretu „socijalne kohezije” iz siječnja, trebao biti povećan sa 450 milijuna na 500 milijuna. Ukupno radilo se je o 260 milijuna manje za dvije

ključne akcije u podržavanju najranjivijih slojeva društva, jer su namijenjeni za financiranje vrtića, njegu u kući za starije i nemoćne, centara za borbu protiv nasilja, politike u borbi protiv siromaštva. No, čini se

ja je zahtjev sindikata da se predviđeno smanjenje ukine imao uspjeha: ministar rada i socijalne politike Giuliano Poletti, zajedno s čelnicima Konferencije regija, založio se je za osiguranje ukupno 812

milijuna eura koje će staviti na raspolaganju ove godine za dva instrumenta socijalne politike, potvrđujući tako iznose za fond za socijalnu politiku (312 milijuna) i povećanje od 50 milijuna za nemoćne osobe.

«Pozitivno prihvaćamo preuzete obveze, uz traženje da se u kratkom roku i formalno potvrdi brisanje predviđenih smanjenja koje je fondovima namijenio Sporazum Dražava Regije od proteklog 23. veljače». Ovo je novo stajalište sindikata, koji traže nadalje da „navedeni fondovi postanu strukturalni i zaštite se resursi namijenjeni socijalnim politikama kao strateška ulaganja, koja se stoga treba isključiti iz rezova koji se odlučuju unutar financijskog planiranja u provedbi Pakta o stabilnosti.” Cgil, Cisl i Uil, smatraju da su dodijeljeni iznosi još uvijek nedovoljni, i traže njihovo postupno povećanje, naglašavajući i potrebu za «predstavljanje prijedloga nacionalnog plana za nemoćne osobe, definiranja osnovne razine socijalnih usluga, integriranje s novim osnovnim razinama zdravstvene skrbi, kao sredstvo koje će osigurati prava i potpuno socijalno uključivanje nemoćnih osoba».

Suprotstavljavanje siromaštvu, stiže “minimalni prihod”

Zove se Rei, prihod inkluzije, ili Reis, prihod socijalne inkluzije, to je nova mjera uvedena zakonom za borbu protiv siromaštva, definitivno prihvaćen u Senatu 9. ožujka. Rei, čije djelovanje će se regulirati posebnim dekretom, trebao bi osigurati minimalnu potporu mjesečno od oko 400 eura za najmanje 400 tisuća obitelji u stanju siromaštva, uz procijenjeni krug korisnika od gotovo 1,8 milijuna. Kao što je trenutno slučaj sa Sia (Podrška za aktivnu inkluziju), eksperimentalnom mjerom koja je u ovom trenutku na snazi na nacionalnoj razini u očekivanju minimalnog prihoda, prag (maksimalni) za dobivanje prava korištenja trebao bi biti postavljen na 3.000 eura Isee.

To je korak naprijed koji su pozitivno prihvatili sindikati, jer će Rei, kao i Sia, biti popraćena „paktom o inkluziji” koji trebaju potpisati Centri za zapošljavanje, kako bi se finaliziralo davanje sredstava

sa ciljem ulaska ili ponovnog ulaska na tržište rada. Radi se o jednakom paktu koji također prati Mia (Mjera aktivne inkluzije), oblik „minimalnog dohotka” uveden krajem 2015. u Fvg (sa zahtjevom koji se podnosi ustanovi Socijalne skrbi, kao što je slučaj i za Sia te će biti u budućnosti i za Rei).

Postavljena na prihvatljiviju ISEE razinu, koja iznosi 6.000 eura, regionalna mjera je zajamčila podršku za više od 12 tisuća obitelji u Fvg, s oko 35 tisuća korisnika. Puna provedba „minimalnog dohotka” na nacionalnoj razini, čak i za proporcionalno mnogo manji krug korisnika, trebala bi povećati mogućnosti podrške i u Fvg, jer će barem dio zahtjeva koje podnose korisnici sa najnižim razinama Isee, dobiti mogućnost podrške kroz nacionalne fondove. Fondovi koji će 2017. iznositi 1,6 milijardi (više od 50 milijuna godišnje iznosi regionalni trošak za Mia).

Izložba fotografija u Miljama (Muggia), prikazuje godine 1970.-1982.

Do 8. svibnja drugi dio izložbe

Od 22. travnja do 8. svibnja, u sjedištu Spi Cgil Milje u Ulici Mazzini 3 (od 9-12 sati), biti će otvoren drugi dio izložbe fotografija o povijesti i sindikalnim borbama građanki i građana Milja, period pokriva godine 1970.-1982. Milje mnogo duguje svojim brodogradilištima i Rafineriji Aquilinia, kako sa ekonomskog aspekta tako i po pitanju društvenog identiteta. Malo je toga napisano o uvjetima rada, sustavu rada, o društvu

koje je živjelo u okruženju te industrijske stvarnosti, te kako se je suočavalo sa problemima unutar tvornica i brodogradilišta. Naša priča počinje sa značajnom epizodom od 12. kolovoza 1943., nastavlja se oslobađanjem od naci-fašizma 1945., s događajima od Prvog Maja na stadionu Grezar (tada Valmaura) i radničkim borbama za bolje uvjete života i u obrani tvrtki i radnih mjesta. U 50.-im i 60.-im godinama rat i njegove posljedice, podjela

teritorija, politička i sindikalna zbivanja nakon rata imala su veliku težinu.

Sa ovogodišnjom izložbom želimo ponovno prikazati period koji se odnosi na godine 1970.-1982. Nakon propasti Felsegy i neizvjesne budućnosti Navalgiuliano Trsta, osnovan je Cantiere Alto Adriatico Muggia. S prelaskom radnika iz Navalgiuliano Ts i djelomično iz Felsegy ponovno se pokreće povijesna pomorska djelatnost u Miljama do 1982

. Na S. Rocco je ostalo samo pristanište za povremene suhe obrade, napušteno i s preostalim opremom u propadanju sve do formalnog zatvaranja 1982. U ranim sedamdesetim godinama s naftnom krizom počinju i prvi znakovi krize rafinerija Aquilinia koja će završiti njenim zatvaranjem 1991. godine.

Utjecaj na stanovnike Milja, na gospodarstvo, je poražavajući: u roku od nekoliko godina izgubljeno je 1.000 radnih

mjesta ne računajući one u srodnim djelatnostima.

Samo Acna, općinsko transportno poduzeće, će se spasiti jer će biti pridruženo Act-u. Kao bivši zaposlenici tih tvrtki nemamo namjeru zamijeniti povjesničare, želimo prikazati kroz slike, čak i uz vašu pomoć, povijest kakvom je bila, sa svojim problemima, podsjećajući sve nas da prvenstveno postoje ljudi s pravima, obvezama i poštivanjem individualnog dostojanstva.

Zbogom Fulviu Marchiu, nekonformističkom sindikalistu

U nekoliko rečenica se ne može ispričati bogatstvo jednog života, niti sve dogodovštine koje pripadaju svijetu rada Fulvia Marchia. Nadam se da će biti prilike za sindikat da se prisjeti njegova sindikalnog rada.

Fulvio je uvijek bio osjetljiv na dinamiku rada i sindikata tijekom više od 36 godina rada u Stock, s usponima i padovima i često i unutarnjom kritikom djelovanja sindikata. Ta iskrenost mu je donijela određeno priznanje od strane službenika, a istovremeno je uspijevaao komunicirati i sa radnicima u proizvodnji. Izabran je prvo kao RLS, a zatim u više navrata kao RSU. On je bio čovjek koji je znao dinamiku i „kulturu” tvrtke i živio je tvrtku kao opće dobro, iako nije šutio o ograničenosti upravljačkih struktura. Godine 2001. sam ga upitao da nam pomogne restrukturirati sindikat hrane Cgil Flai, a on je, uz određeno podozrenje, to i učinio iako je shvatio da je tvrtka Stock ušla u tešku fazu.

Živjeti tu zajednicu, poznavati je u svojoj dinamici, bilo je nužno kako bi se provelo dobru i ozbiljnu sindikalnu djelatnost. Fulvio je u toj fazi bio presudan za pregovore koje smo vodili tijekom posljednjih restrukturiranja dajući nam važna znanja. Sjećam se da smo na početku mnogo razgovarali o samoj slici sindikata i komunikaciji, te je tom prilikom izlazila na vidjelo jedna crta njegovog karaktera, znati gledati unaokolo

i komunicirati sa svjetovima i okruženjem koji mogu biti i veoma udaljeni od Cgil-a koristeći neuobičajene veze sa sustavom komunikacija.

Ponašati se neuobičajeno ili ne-tradicionalno čak i unoseći provokacije u ustaljenu sindikalnu mašinu je definitivno bio njegov način i njegov radni stil. Nije slučajno da je, nakon što je otišao u mirovinu 2008., u 2011 postao rukovoditelj Spi Distrikt Istok, te se počeo baviti, sa znatiželjom i progresivnim entuzijazmom, aktivnostima na projektu Microaree, posebno na području Valmaura.

Fulvio nije bio klasični sindikalist, barem ne prema prosjeku Cgil, on je uvijek želio biti pobornik ideja i inovacija, koje nisu uvijek bile shvaćene. Taj njegov antikonformizam također je znao biti veoma istančan kao kad je tijekom kongresa Cgil Trsta u 2014. godini, on već u mirovini, održao govor usredotočen na temu mladih i sindikata, sa razmišljanjima koja s jedne strane traže obnovu rukovodstva, a s druge govore o potrebi razumijevanja načina razmišljanja mladih i njihove materijalne situacije, koja je za mnoge veoma teška. Unutar njegovog posebnog

načina održavanja službenih govora, otvarao je pitanja kritična za život sindikata, obuhvaćajući bolje od drugih i povijesni trenutak u kojemu živimo.

Fulvio je prošle godine odlučio napustiti vodstvo sindikata i posvetiti se u potpunosti obitelji, prihvatili smo to kao legitiman izbor. U 16 godina koliko sam ga poznavao, znam da je za njega sindikat bio mjesto angažmana i pažnje. Fulvio je otišao prerano ostavljajući nas zaprepastene, nedostajati će nam njegova društvena znatiželja, onaj njemu svojstveni pogled uokolo. (AS)

Proslava dana žena u Rozzol-Melara

Spi Cgil Liga Rozzol Melara poklonila je mimoze povodom dana žena, dana u znaku borbe protiv ubojstva žena i nasilja nad ženama.